

[Miljøministeren]

agenturet, således at selv relativt kortvarige møder kan henlægges dertil uden større besvær for deltagerne. Der skal kunne holdes en tæt kontakt mellem agenturet og de centrale miljømyndigheder og andre dele af centraladministrationen. Der skal skabes rammer for et velfungerende samspil mellem agenturet og eksisterende danske videncentre på området. Blandt disse kan jeg nævne Danmarks Miljøundersøgelser, både dem, der findes i Roskilde, dem, der findes i Kalø, og dem, der findes i Silkeborg, Danmarks Biologiske Undersøgelser, de forskellige universiteter og universitetscentre, Forskningscenter Risø, Danmarks Tekniske Højskole, Landbohøjskolen, Danmarks Meteorologiske Institut, Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser og de særlige ATV-institutter, som alle vil kunne yde et væsentligt bidrag fra dansk side i samarbejdet omkring agenturet.

Der skal etableres de bedst mulige forbindelser til private virksomheder inden for miljøområdet over hele landet. Der skal sikres gode forhold for agenturets ansatte med hensyn til bolig, transport, uddannelsesmuligheder samt kultur- og fritidsaktiviteter. Der skal sættes på at udnytte den dynamiske effekt på hovedstadsområdet, som agenturet kan have. Med de rette rammer kan agenturet virke som en løftestang for, at andre internationale institutioner og virksomheder ser hovedstadsområdet og dermed Danmark som en attraktiv placeringsmulighed for sig.

I forbindelse med disse målsætninger må det understreges, at Miljøagenturet ikke kun skal ses i relation til EU-landene. Agenturet kan og skal bidrage til et bredere internationalt miljø samarbejde. Det gælder – som jeg var inde på det før – i relation til Norden og til Østersøregionen, og i et videre perspektiv gælder det i relation til hele Central- og Østeuropa.

Regeringen lægger stor vægt på dialogen med agenturets brugere om alle spørgsmål, der knytter sig til agenturets etablering og virksomhed. Det Europæiske Miljøagentur er i EF's 5. handlingsprogram for miljøet om en bæredygtig udvikling tildelt en nøglerolle i gennemførelsen af den europæiske miljøpolitik. Det kræver et positivt samspil med brugerne, dvs. Fællesskabets institutioner, Kommissionen, Rådet og Parlamentet, og regeringer og

miljømyndigheder i medlemsstaterne og de lande, der tilslutter sig, og en bred vifte af institutioner rundt omkring i Europa. Og sidst, men ikke mindst, kræver det en god og nær kontakt med befolkningerne i de europæiske lande.

Samtidig er agenturet afhængigt af at modtage oplysninger fra brugerne og fra de videncentre, der findes i Europa. Uden dette positive samspil kan agenturet ikke opfylde sin målsætning: at formidle oplysninger om miljøet til brug for den politiske beslutningsproces og den offentlige miljødebat. Derfor lægger forordningen om Det Europæiske Miljøagentur så stor vægt på at sikre brugernes aktive deltagelse i agenturets opgaver. Det sker bl.a. i agenturets bestyrelse, som har vidtgående kompetence, og hvor netop medlemsstaterne, Kommissionen og Parlamentet er repræsenteret.

I forbindelse med Miljøagenturets etablering er det regeringens ansvar at sikre et aktivt samspil med de brugere, som er repræsenterede i agenturets bestyrelse. Det er således også regeringens ansvar at forelægge bestyrelsen en indstilling om, hvor Miljøagenturet skal placeres. Denne indstilling vil naturligvis bygge på de målsætninger, som jeg formulerede tidligere.

Såvel København som Risø opfylder efter regeringens opfattelse målsætningerne i en sådan grad, at de må anses som egnede placeringsmuligheder for Miljøagenturet. Samtidig er det under alle omstændigheder helt afgørende, at agenturet etablerer et tæt samarbejde også med institutioner, som det ikke har som umiddelbare naboer.

Inden for hovedstadsområdet er der ikke tale om geografiske afstande, som i sig selv kan lægge sig hindrende i vejen for et sådant samarbejde mellem forskellige institutioner og virksomheder på miljøområdet. Med de moderne kommunikationsmidler bliver betydningen af den geografiske afstand i det hele taget reduceret, også når vi ser på landet som helhed. Det afgørende er viljen og evnen til samarbejde både fra politisk hold og fra miljøinstitutionernes side. Der skal ikke herske nogen tvivl om regeringens vilje i den forbindelse. Den vil engagere sig stærkt i, at også andre institutioner end dem, der befinder sig i umiddelbar nærhed af Miljøagenturet, får det fulde udbytte af et samarbejde med agenturet.